

Πασχαλινὸν μήνυμα τοῦ Πατριάρχου Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν κ.κ.

Κυρίλλου πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, ποιμένας, διακόνους, μονάζοντας καὶ πάντα τὰ πιστὰ τέκνα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ῥωσσίας

Σεβασμιώτατοι ἀρχιερεῖς, σεβαστοὶ ποιμένες καὶ διάκονοι, πανέντιμοι μοναχοὶ καὶ μονάζουσαι, ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί μου ἀγαπητοί,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Ἀπευθυνόμενοι πρὸς ὑμᾶς διὰ τοῦ ζωηφόρου αὐτοῦ χαιρετισμοῦ, συγχαίρομεν πάντας ὑμᾶς ἐπὶ τῇ μεγάλῃ καὶ κοσμοσωτηρίῳ ἑορτῇ τοῦ Πάσχα. Κατ' αὐτὴν τὴν κλητὴν καὶ ἀγίαν ἡμέραν, πληρούμεθα τοιαύτης πνευματικῆς εὐφροσύνης καὶ μεγάλης εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Θεόν, αἰσθανόμεθα τόσον ἐμφανῶς τὴν δύναμιν καὶ τὸ βάθος τῆς ἀγάπης τοῦ Δημιουργοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ὥστε δύσκολον εἶναι ἐνίοτε νὰ εὐρωμεν ἄλλα λόγια διὰ νὰ ἐκφράσωμεν τὰ αἰσθήματα ἡμῶν, ἐκτὸς ἐκείνων, μὲ τὰ ὁποῖα ἔδραμον πρὸς τοὺς Ἀποστόλους αἱ μυροφόροι γυναῖκες, νὰ ἀναγγείλωσιν αὐτοῖς τὸ θαυμαστὸν γεγονός ὅτι εἶδον τὸν Κύριον.

Δυνάμεθα μόνον νὰ φαντασθῶμεν τὸ πόσον δύσκολον ἦτο διὰ τοὺς μαθητὰς τοῦ Σωτῆρος νὰ πιστεύσωσιν εἰς τὴν πραγματικότητα τῆς γενομένης Ἀναστάσεως. Ἄλλωστε μόλις πρότινος τοῖς ἰδίῳις ὄμμασιν ἔβλεπον πῶς ἐβασάνισαν καὶ ἐσταύρωσαν τὸν ἠγαπημένον αὐτῶν Διδάσκαλον. Νωπαὶ εἶναι ἤδη αἱ ἀναμνήσεις τοῦ πῶς ἐτοποθετεῖτο τὸ νεκρὸν καὶ ἄψυχον Αὐτοῦ Σῶμα εἰς τὸν τάφον καὶ ἐσφραγίζετο διὰ βαρέος λίθου τὸ ψυχρὸν σπήλαιον. Καὶ ἰδοὺ ἡ λύπη ἐναλλάσσεται διὰ τῆς στερεώσεως τῆς πίστεως καὶ τοῦ θριάμβου τῆς ζωῆς, ἐνῶ τὰ δάκρυα τῆς θλίψεως μετατρέπονται εἰς δάκρυα χαρᾶς.

Ἡ ἐμπειρία, ἣν ἐβίωσαν, τῆς πραγματικῆς κοινωνίας μετὰ τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ καὶ ἡ ἄσβεστος ἀναστάσιμος χαρὰ ἐπτέρωσαν καὶ ἐνέπνευσαν τοὺς Ἀποστόλους, τοὺς πορευσαμένους ἕως περάτων τῆς γῆς, διὰ νὰ κηρύξωσι τὴν ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ τὴν σωτηρίαν, ἣν ἐλάβομεν διὰ τοῦ Ἀναστάντος ἀπὸ τοῦ τάφου Κυρίου Ἰησοῦ. Μὴ φοβούμενοι τὰς κακουχίας καὶ τοὺς σκληροὺς διωγμούς, ὑπομένοντες τὰς συμφορὰς καὶ ταλαιπωρίας, οἱ Ἀπόστολοι ἀσιγήτως καὶ παρρησίᾳ ἐμαρτύρησαν περὶ τοῦ Χριστοῦ - Νικητοῦ τοῦ Θανάτου.

Ἐπὶ δύο πλέον χιλιετίας ἡ Ἐκκλησία βιώνει αὐτὴν τὴν ἀγγελίαν τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἐπιδιώκει νὰ καταστήσῃ κοινωνὸν αὐτῆς πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον (Ἰω. 1.9). Ὑπὸ τὸ ἀναστάσιμον φῶς τῶ ὄντι τὰ πάντα φαίνονται διαφορετικῶς: φεύγουσιν ὁ φόβος καὶ ἡ αἴσθησις τοῦ ἀδιεξόδου, οἵτινες δημιουργοῦνται ὑπὸ τῶν θλίψεων, τῆς λύπης καὶ τῶν βιωτικῶν ἀκαταστασιῶν. Ἀκόμη καὶ οὐχὶ εὐκόλοι περιστάσεις τῆς σημερινῆς ἀνησυχητικῆς ἐποχῆς, ὑπὸ τὴν προοπτικὴν τῆς χαρισθείσης ἡμῖν αἰωνιότητος, ἀπολλύουσι τὴν ζοφώδη αὐτῶν ὀξύτητα.

Διὰ τὴν μαρτυρίαν περὶ τοῦ Ἀναστάντος Σωτῆρος δὲν εἶναι ἀπαραίτητον ὅπωςδὴποτε νὰ πορευηταί τις πεζὸς ἢ νὰ ταξιδεύῃ δι' ὀχήματος, ὡσὰν τοὺς Ἀποστόλους, τοὺς εἰς πάντα τὸν κόσμον μεταλαμπαδεύσαντας τὴν ἀναστάσιμον ἀγγελίαν. Εἶναι ἀρκετοὶ οἱ περίξ ἡμῶν ἄνθρωποι,

οἵτινες χρήζουσι τοῦ ζωντανοῦ παραδείγματος τῆς χριστιανικῆς πίστεως δι' ἀγάπης ἐνεργουμένης (Γαλ. 5.6). Ὁ Θεὸς δὲν ἀπαιτεῖ ἀφ' ἡμῶν ὑπὲρ δύνάμιν ἀγῶνας. Ἀπλῶς παρακαλεῖ ἡμᾶς νὰ ἐπιδεικνύωμεν ἀγάπην ἔναντι ἀλλήλων, νὰ ἐνθυμώμεθα ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐπιδεικνύομεν ἀγάπην καὶ ἔναντι Αὐτοῦ. Ἐν ἀγαθὸν χαμόγελον, ἐνδιαφέρον καὶ εὐαισθησία ἔναντι ὅσων εἶναι πλησίον, τὰ ἐγκαίρως ἐκφερθέντα λόγια παρηγορίας καὶ ὑποστηρίξεως, ἐνίοτε δύνανται νὰ γίνουν τὰ πλέον σπουδαῖα ἔργα, ἃ ἔχομεν τὴν δυνατότητα νὰ ἐπιτελέσωμεν διὰ χάριν τοῦ Ἀναστάσιμου Χριστοῦ.

Καὶ σήμερον, ὅταν ὁ κόσμος σπαράσσεται ὑπὸ συγκρούσεων καὶ ἀντιθέσεων, ἐνῶ εἰς τὰς καρδίας πολλῶν ἀνθρώπων κατώκισαν τὸ μῖσος, ὁ φόβος καὶ ἡ ἔχθρα, εἶναι ἰδιαίτερος σημαντικὸν νὰ μὴ λησμονῶμεν τὴν χριστιανικὴν ἡμῶν κλησιν καὶ νὰ ἐπιδεικνύωμεν τὴν γνησίαν ἀγάπην ἔναντι τῶν πλησίον, διὰ τῆς ὁποίας καὶ μόνον θεραπεύονται αἱ πληγαί, ἃς προεκάλεσαν ἡ κακία καὶ ἡ ἀναλήθεια. Δὲν πρέπει νὰ ὑποκύπτωμεν εἰς τὸν πειρασμὸν τοῦ ἐχθροῦ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ὃς ἐπιδιώκει νὰ ἐξαφανίσῃ τὴν εὐλογημένην ἐνότητα μεταξὺ τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν. Δέομαι ἐνθέρμως τῷ Νικητῇ τοῦ θανάτου Κυρίῳ Ἰησοῦ καὶ παρακαλῶ ὑμᾶς ὡσαύτως ὅπως ἀναπέμψετε διαπύρους εὐχάς, ἵνα λυθεῖ πᾶν τὸ μεσότοιχον, ἐπικρατήσῃ ἡ μόνιμος εἰρήνη, ἐνῶ αἱ πληγαὶ τῶν διαιρέσεων θεραπευθῶσιν τῇ θείᾳ χάριτι.

Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Πάσχα πάντας συγχαίροντες, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἀναστάσιμου Χριστοῦ καὶ ευχόμεθα ὑμῖν, ἀγαπητοί μου, ἀνεξάντλητον φαεινὴν ἀναστάσιμον χαρὰν, τὴν στερεοῦσαν ἡμᾶς εἰς τὴν πίστιν, τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν ἀγάπην. Εἴθε ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ, τοῦτο τὸ φῶς οὐδέποτε νὰ σβεννύηται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, ἀλλὰ νὰ λάμπῃ πάντοτε τῷ κόσμῳ (πρβλ. Ματθ. 5.14). Καὶ ἡμεῖς, ἀγιαζόμενοι ἀκάματα διὰ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ - τῆς μελέτης τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ μετέχοντες τῆς Θείας χάριτος διὰ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὰ Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, ἀπαρεγκλίτως νὰ αὐξήσωμεν εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Κυρίου καὶ νὰ ἐμπεδωθῶμεν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐντολῶν Αὐτοῦ, ὅπως βλέποντες οἱ ἄνθρωποι τὸ φῶς τῶν καλῶν ἡμῶν ἔργων δοξάσωσι τὸν πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς (πρβλ. Ματθ. 5.16) καὶ μεθ' ἡμῶν περιχαρεῖς μαρτυρῶσι ὅτι

ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ Ο ΚΥΡΙΟΣ!

ὁ Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ρωσσιῶν

Κύριλλος

Μόσχα,

Ἅγιον Πάσχα 2022